

سخنرانی در ضیافت افطار با وزراء، معاونین، استانداران و رؤسای سازمان- ها

۹۶/۳/۱۳

واژگان کلیدی: امام خمینی / استانداران / وزیران / مدیران / انتخابات /
دولت روحانی / رشد اقتصادی / آزادی / امنیت / پیشرفت / استانها /
شایسته سالاری / قوانین و مقررات / هاشمی رفسنجانی، اکبر / نقد / روستائیان /
نامزدهای انتخاباتی / خدمت رسانی /

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ الْمُنْتَجِبِينَ
فِي بَيوتِ اذْنِ اللَّهِ اَنْ تَرْفَعُ وَ يَذْكَرُ فِيهَا اسْمُهُ يَسْبِحُ لَهُ فِيهَا بِالْغَدْوِ
الْاَصَالِ^۱

ان شاء الله ماه مبارك رمضان برای همه ما، ماه رحمت و فیوضات الهی باشد؛ و این شب‌ها هم باید یاد کنیم از امام عزیز و بزرگوار که هر آنچه امروز از انقلاب، نظام و عزت کشور داریم، در سایه نهضت، انقلاب، مدیریت و راهگشایی او برای ما در مسیر حق و حقیقت بود.

امام (ره) با ایمان واقعی به خداوند، راه انقلاب، پیروزی و مجاهدتش، به موفقیت‌های بزرگ تاریخی دست یافت.

ایمان امام (ره) به
پیروزی

هرکس این ایمان و عمل صالح و مجاهدت را در کنار هم قرار بدهد، البته هرکس در حد توانش و استعدادش، امام یک شخصیت استثنائی بود، اما ما می‌توانیم همان مسیر و راه را انتخاب کنیم و ادامه بدهیم.

من الان در ذهنم خیلی از خاطرات رژه می‌روند که بخواهم از امام بگویم، وقت و فرصت نیست. شاید باورتان نشود، من در شب تاسوعای

خاطره‌ای از
دیداربا امام در
سال ۱۳۴۳

^۱. سوره نور، آیه ۳۶.

سال ۱۳۴۳ (سالی که امام از زندان آزاد شده بود و هنوز تبعید نشده بود) در همین ایام خرداد، از مدرسه حجتیه داشتم به سمت مدرسه خودم می رفتم، نزد استادی در مدرسه حجتیه آنجا یک درس خصوصی مطول می خواندم، ساعت حدوداً نه و نیم یا ده و آخر شب بود، من دیدم امام در این خیابانی که آن زمان به آن خیابان بهار و دم رودخانه می گفتیم، فکر می کنم از منزل آقای مرعشی می آمد، حالا نمی دانم چون من ایشان را سر خیابان دیدم. ساعت ده، ده و نیم شب تک و تنها بود و هیچ کس همراهش نبود. من جلو رفتم، سلام کردم، دست ایشان را بوسیدم و ایشان رفت. تنها و پیاده داشت به سمت خانه اش می رفت. من البته آن خیابان را آرام آرام - چون اگر امام می فهمید ناراحت می شد - پشت سر ایشان تا مسیر منزل شان رفتم.

شجاعت و توکل
امام(ره)

امام همه جا اتکایش به خدا بود. شب اربعین سال ۴۶ در کربلا، امام از مدرسه آقای بروجردی که نماز مغرب و عشا را خوانده بود، بیرون آمدند؛ خدا آقای کوثری را رحمت کند آنجا روضه خواندند. ما هفت هشت ده نفر طلبه بودیم. گفتیم پشت سر امام برویم، دیدیم خیابان خیلی شلوغ است، اگر امام بخواهد تنها برود، همین جوری می آمدند و می دویدند،

جمعیتی که بود و دسته‌هایی که می‌آمدند، چند قدمی که پشت سر امام رفتیم، امام برگشت و فرمود که شما کاری دارید؟ گفتیم: می‌خواهیم خدمت شما منزل بیایم. امام فرمود: نه، بعداً تشریف بیاورید. تک و تنها در میان آن جمعیت به سمت منزلش رفت. منزل امام نزدیک حرم مطهر حضرت ابوالفضل بود.

امامی که در وجودش ترس نبود، ایمان به حق بود، و در سخت‌ترین برهه‌های تاریخی به پیروزی رسید. راه امام را باید یاد بگیریم و بیاموزیم و مسیر امام را طی کنیم.

ضرورت
دنبال‌کردن راه
امام(ره)

مردم بار مسئولیت بسیار سنگینی را بر دوش ما گذاشته‌اند. تک‌تک ما باید این بار ۲۴ میلیون رأی را روی دوش خودمان احساس کنیم. البته بار بقیه مردم، آن ۱۶ میلیون رأی هم به نحوی بر دوش ماست. بار کسانی که رأی هم نداده‌اند، بر دوش ماست. ما در برابر همه ملت مسئولیم.

مسئولیت سنگین
رأی مردم به
دولت

شاید شما بگویید که الان دیگر در پایان دولت یازدهم هستیم. نه. یک روز اگر وقت داشته باشیم، بار بر دوش ماست. حالا که حدود ۷۵ روز فرصت داریم. در ۷۵ روز خیلی کارها می‌شود کرد و خیلی کارهای

ضرورت استفاده
بهینه از روزهای
پایانی دولت
یازدهم

ناقص را می شود به اتمام رساند. شعار ما این بود که در نیمه راه نمی مانیم. ما به ملت مان گفتیم که راهمان را ادامه می دهیم.

مردم رأی نداده اند به اینکه کشور در بهترین شرایط است. نه، شرایط حتماً باید متحول و بهتر بشود. رأی مردم به مسیر است. مردم گفته اند مسیری که شما انتخاب کرده اید - آنچه من از رأی مردم می فهمم - درست بوده و ادامه بدهید. مردم گفتند با دنیا تعامل کردید، با دنیا تقابل نکردید، ادامه بدهید. مردم گفتند حقوق ما را در بخشی تأمین کردید، ادامه بدهید. مردم به ما گفتند که نظارت و کنترل بر امور پولی و مالی را انجام دادید، و تورم را کنترل کردید، این راه را ادامه بدهید.

مردم به ما می گویند راه رشد اقتصادی و مسیر رشد را انتخاب کردید، از رشد منفی حدود منهای هفت (منهای ۶/۸) ما را به رشد ۸/۳ رساندید، که از آغاز چشم انداز تا امروز بی نظیر بوده است. نه اینکه مردم بگویند رشد ۸ درصد کافی است. می گویند این راه و مسیر درست است. با کوشش و تلاش بیشتر ادامه بدهید.

ما با مردم عهد کرده ایم و گفته ایم: قرار ما با شما در چهار سال آینده بر مبنای آزادی، امنیت، آرامش و پیشرفت است.

رأی مردم به
تداوم مسیردولت

رأی مردم به
تداوم رشد
اقتصادی

عهد دولت با
مردم بر مبنای
آزادی، امنیت،
آرامش و
پیشرفت

ما این چهار کلمه را به مردم پیشنهاد داده‌ایم. مردم ما آزادی می‌خواهند، نه تنها آزادی بیان، آزادی در انتخاب راه، آزادی در انتخاب شغل، آزادی در حرکت اجتماعی و آزادی در مسائل فرهنگی می‌خواهند. مردم آزادی را می‌خواهند. این شعار انقلاب شان است. به خاطر این انقلاب کرده‌اند.

مردم امنیت می‌خواهند، هم امنیت ملی هم امنیت اجتماعی هم امنیت فرهنگی هم امنیت قضایی. مردم می‌خواهند زندگی، خانواده، بچه‌ها، مرزها، هوا و سرزمین شان امن باشد و امنیت داشته باشند. مردم امن و امنیت را از ما می‌خواهند. فضای امنیتی را از ما نمی‌خواهند. فضای امن را از ما می‌خواهند و ما باید این امنیت را در جامعه حفظ کنیم.

مردم آرامش و زندگی آرام می‌خواهند. زندگی پرتنش و پر تنش نمی‌خواهند و اینکه هر کسی صبح بیاید یک ادعا کند.

همان طور که در سخنرانی‌های انتخاباتی ام گفته‌ام مردم ما قبول کرده‌اند که یک رهبر داشته باشند. ما نمی‌پذیریم که در هر شهر و استانی یک نفر ادعای رهبری کند. ما یک رهبر در کشور داریم و از فرمان‌های

اهمیت امنیت و
آرامش برای مردم

عدم پذیرش
ملوک‌الطوایفی در
استان‌ها از سوی
مردم

رهبرمان اطاعت می‌کنیم. ما یک قانون اساسی داریم. ما نمی‌پذیریم که هر کس قانونگذار باشد.

مردم ما یک فضای آرام می‌خواهند. آرامش مردم در صورتی امکان پذیر است که هر روز قانون را عوض نکنیم. هر روز زندگی مردم را تغییر ندهیم. سلیقه ما وارد زندگی مردم نشود. مگر ما حق داریم با سلیقه خودمان زندگی مردم را اداره کنیم و هرچه می‌خواهیم بگوییم؟ قانون هست و همه ما باید تابع قانون باشیم. هیچ کس حق ندارد از قانون تخلف کند و هیچ کس بالاتر از قانون نیست. همه در کشور ذیل قانون تعریف می‌شوند. اصل قانون و قانون‌گرایی است.

کشور از آن ملت است. خیلی مهم است که مردم ما با آن شور پای صندوق آراء آمدند. مردم می‌دانند که با یک انتخابات همه چیز درست نمی‌شود. مردم می‌دانند که با چهار سال همه مشکلات حل نمی‌شود. اما مردم خوب فهمیده‌اند که تنها راه حل مشکلات و معضلات صندوق رأی است. ما هیچ راه دومی نداریم. در منطقه ما ببینید، آنهایی که راه دیگری را انتخاب کرده‌اند به کجا رفته‌اند؟ در چه شرایطی قرار گرفته‌اند؟

اهمیت تابعیت
همگان از قانون

رویکرد مردم به
صندوق رأی
برای حل
مشکلات

مردم ما پای صندوق آمده‌اند، رأی داده‌اند، در خارج از کشور و در داخل کشور افرادی در ۲۹ اردیبهشت پای صندوق آمده‌اند، می‌گوییم رأی اولی‌ها یعنی کسانی که ۱۸ ساله شده‌اند، نه شصت و هشت ساله‌ها برای اولین بار آمده‌اند، هفتاد ساله‌ها برای اولین بار آمده‌اند. در داخل و خارج، من شخصاً اینها را می‌شناسم. آدم‌هایی که هیچ زمانی پای صندوق نرفته‌اند. مردم فهمیدند که تنها راه صندوق و رأیشان است و چه عظمت بزرگی را آفریدند و بار سنگینی بر دوش ما گذاشتند.

ما باید این راه و حرکت و مسیر را، مسیری که مردم به ما نشان داده‌اند، ادامه دهیم. همه مردم محترم‌اند، هرکس به هر کسی رأی داده فرق نمی‌کند، همه محترم‌اند. تمام آراء مردم از نظر ما گرامی است و در برابرش تعظیم می‌کنیم.

اما در عین حال وقتی اکثریت یک رأی را می‌دهند معنای خاص خودش را دارد. ۲۴ میلیون یک راه و مسیر و شعار را در پای صندوق آراء خودشان انتخاب کرده‌اند. بقیه مردم همه محترم‌اند، اقلیت هم محترم است، آنها هم حق شان محترم است و آنها هم باید مورد احترام باشند و

احترام به آرای
همه مردم

شیوه مدیریت
بر مبنای رأی
اکثریت

آنها هم حق زندگی و آزادی دارند و آنها هم باید زندگی خوب داشته باشند. اما شیوه مدیریت بر مبنای اکثریت است.

ما البته در چهار سال دولت یازدهم مقداری سخت گیری نکردیم. حالا به دلایلی که من الان وقت ندارم والا برایتان توضیح می دادم. به هر حال همه افراد بدون استثناء در دولت زحمت کشیدند. کسی نیست که زحمت نکشیده باشد. کسی نیست که از دولت دفاع نکرده باشد. اما همه هم یک جور نبودند. مختلف بودند. بعضی ها با همه توان آمدند. ما روستایی هستیم و به قول روستایی ها بعضی ها گیوه را ورکشیدند و به میدان آمدند. بعضی ها آستین را بالا زدند و به میدان آمدند و بعضی ها هم پاشنه گیوه شان خوابیده بود و ورنکشیده بود و لخ لخ کردند و به هر حال کمی مسیر را آمدند و زحمت کشیدند و سعی آنها مشکور.

عده ای وقتی به دولت حمله می شد با همه وجود و قدرت آمدند و دفاع کردند. چون دفاع از دولت دفاع از ملت است. اشتباه نشود، وکیل الدوله، وکیل المله، این حرف ها حرف های لاطائل است. دولت منتخب مردم است. ما جز رأی مردم چیزی نداریم. دولت و ملت نداریم. ملت دولت را انتخاب می کند و همه چیز مال ملت است. آن که از دولت دفاع

فعال نبودن همه
اعضای دولت در
دفاع از دولت

دفاع تمام قد
برخی از اعضای
دولت در دفاع از
دولت

سینه سپر نکردن
برخی در دفاع از
دولت

می‌کند، از رأی مردم، اکثریت و از ملتش دفاع می‌کند. بعضی‌ها سخت‌شان بود که دفاع کنند. خیلی نرم و خیلی آرام حرف می‌زدند. اگر در تنگنای سی‌خبرنگار قرار می‌گرفتند در آن تنگنا کلمه‌ای می‌فرمودند. حرف نمی‌زدند، سینه سپر نمی‌کردند.

نمی‌شود، ما یک بار سنگین بر دوش داریم. هر که آماده است که این بار را بر دوش بگیرد باید داوطلب بشود. با خدایمان باید عهد ببندیم. من در این انتخابات می‌دانستم که چقدر سختی هست، کاملاً برایم روشن بود. به دوستان مان هم گفتم. با خدایم عهد کردم و گفتم خدایا جانم، حیثیتم و آبرویم را با تو معامله می‌کنم و به میدان می‌آیم. اولین کسی هم که این هشدار را به من داد و من تکان خوردم تابستان پارسال آیت‌الله هاشمی رفسنجانی رحمه الله علیه بود. به من گفت شما می‌خواهید سال آینده به انتخابات بیایید؟ گفتم آقای هاشمی حالا خیلی زمان مانده و ... گفت نه، شل داری جواب می‌دهی.

این پیرمرد یک ساعت حرف زد و سخن گفت و بعد به من گفت که من یکی دو هفته دیگر باز هم می‌خواهم شما را ببینم و باز هم حرف دارم. الان کاملاً حرف‌ها، جمله‌هایش، لحن و نحوه سخنش جلوی چشم

پیش‌بینی
مشکلات و
سختی‌های
انتخابات

هشدارهای
آیت‌الله هاشمی
رفسنجانی در
خصوص
هجمه‌ها به
رئیس‌جمهور در
انتخابات

های من است و من بعد از صحبت با او با خدایم عهد کردم و گفتم خدایا حالا که من هم به همین نظر رسیده ام من هم خواهم آمد و می دانم که چه ها خواهند کرد. برایم روشن بود. نه اینکه به من اطلاعات می دادند، غیر از اطلاعات تحلیلاً هم می دانستم چه می شود. به میدان آمدیم. ما همه باید با هم بیایم، همه باید فداکاری کنیم. دو روز چهار روز ده سال و ... زنده ایم مهم نیست. باید از فرصتی که در اختیار ماست برای مردم، جامعه و کشورمان استفاده کنیم.

همان طور که آقای دکتر جهانگیری گفتند این کشور و ملت توان و قدرت کافی دارد. این ملت در این انتخابات چه کردند. جوان ها و زنان و مردان و روستاییان چه کار کردند. من در جمعیتی گفتم واقعاً من وقتی حرف آن روستایی خراسانی فریمانی، آن خانم مسن را شنیدم دیدم مسائل اقتصادی را از بهترین اقتصاددانان ما هم بهتر تحلیل می کند. چقدر خوب تحلیل می کند. می گوید برای چه رأی دادی؟ می گوید برای اینکه قبلاً از صبح که ما بیدار می شدیم قیمت جنس یک باره نسبت به روز قبل چند برابر می شد. در این چهار سال این جوری نشد. من برای این رأی می -

تحلیل های
عالمانه روستاییان
برای رأی به
روحانی

دهم. همه اقتصاد را در یک کلمه آورد. تورم، رشد و رونق اقتصادی و همه را در یک کلمه آورد.

جامعه ما می‌فهمد، درک می‌کند و به مسائل آشناست. این دفعه در این انتخابات بچه‌ها هم آمده بودند. بچه‌های ده ساله و دوازده ساله هم آمدند. اینها هم به خیابان آمدند و تبلیغ کردند.

بله، اهداف ما با اهدافی که رقبای ما می‌گفتند خیلی متفاوت نبود، همه می‌گفتیم باید به داد محرومان برسیم، همه می‌گفتیم باید اشتغال درست کنیم و اینها شعارها و اهدافی بود که مطرح می‌شد. شیوه‌ها متفاوت بود. مردم به شیوه رأی دادند والا اهداف که همه یکی بود و همه می‌گفتیم باید به محرومین کمک کنیم. همه می‌گفتیم می‌خواهیم اشتغال درست کنیم. باز همان خانم خوب حرف زد، گفت آنهای دیگر خیلی گنده گنده حرف می‌زنند و معلوم است که نمی‌شود.

رأی مردم به شیوه‌ها

حالا به هر حال مردم این طوری تشخیص می‌دهند. یک روستایی است، می‌گوید معلوم است که آن حرف‌هایی که آنها می‌زنند نمی‌شود. ولی این آقا حرفی که می‌زد معلوم بود که شدنی است. پس مردم راه را به ما نشان دادند و به شیوه کار ما و راهی که ما باید انتخاب کنیم رأی دادند.

نشان دادن راه از سوی مردم

این ما هستیم و خدای رمضان. این ما هستیم و مولای ما امیرالمؤمنین. این ما هستیم و ماه رحمت و غفران الهی و ماه توفیق و برکت. مخصوصاً در شب‌های قدر که خیرمن الف الشهر است، از خدا بخواهیم که به ما توفیق بدهد که خادم این مردم خوب باشیم و هیچ چیز بالاتر از خدمت به این مردم نیست و امام چقدر روی این مسئله خدمت به مردم همیشه تأکید می‌فرمود. خدا این توفیق را به ما می‌دهد، اگر ما جدی باشیم و از خدا بخواهیم، مردم هم حامی ما خواهند بود و کشورمان را ان شاءالله با کمک مردم و لطف خداوند و رحمت حق و فیض الهی می‌توانیم بسازیم و کشوری پیشرفته کنیم، به حول و قوه الهی

والسلام علیکم ورحمه الله وبرکاته